

— uznał, że normy zharmonizowane wywołują skutki prawne wyłącznie wobec zainteresowanych osób.

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).
- (²) Wyrok Trybunału z dnia 27 października 2016 r. (sprawa C-613/14, James Elliott Construction, EU:C:2016:821).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 28 września 2021 r. – SP, CI / Všeobecná úverová banka a.s.

(Sprawa C-598/21)

(2022/C 11/22)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SP, CI

Strona pozwana: Všeobecná úverová banka a.s.

Pytania prejudycjalne

- A) Czy art. 47 w związku z art. 7 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (¹) (zwana dalej „dyrektywą 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków umownych”), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/29/WE dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (²) (zwana dalej „dyrektywą 2005/29/WE dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych”), a także zasada skuteczności prawa Unii Europejskiej sprzeciwiają się regulacji prawnej takiej jak § 53 ust. 9 i § 565 Občiansky zákonník (kodeksu cywilnego), zgodnie z którymi przy wcześniejszej wymagalności nie uwzględnia się proporcjonalności tej czynności, w szczególności wagi naruszenia zobowiązań konsumentów w stosunku do wysokości kredytu i terminu jego spłaty?
- B) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze (nie sprzeciwiają się), sąd odsyłający zadaje następujące pytania:
- B.1 Czy art. 47 w związku z art. 7 i 38 karty, dyrektywa 93/13/EW w sprawie nieuczciwych warunków umownych, dyrektywa 2005/29/WE dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych oraz zasada skuteczności prawa Unii Europejskiej sprzeciwiają się orzecznictwu, które co do istoty nie wstrzymuje wykonania prawa zastawu w drodze prywatnej licytacji nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny konsumentów lub innych osób i jednocześnie nie uwzględnia wagi naruszenia zobowiązania konsumenta względem wysokości kredytu i okresu kredytowania, również wtedy gdy istnieje inny sposób zaspokojenia wierzytelności kredytodawcy, w drodze sądowego postępowania egzekucyjnego, w ramach którego sprzedaż lokalu mieszkalnego obciążonego prawem zastawu nie korzysta z pierwszeństwa?
 - B.2 Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych należy interpretować w ten sposób, że ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi przy kredytowaniu konsumentów obejmuje wszystkie sposoby spłaty wierzytelności kredytodawcy, w tym zaciągnięcie nowego kredytu uzgodnionego na pokrycie zobowiązań wynikających z poprzedniego kredytu?
 - B.3 Czy dyrektywę 2005/29/WE dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych należy interpretować w ten sposób, że za nieuczciwą praktykę handlową uznaje się również zachowanie kredytodawcy udzielającego wielokrotnie kredytów konsumentowi, który nie jest w stanie spłacać kredytów, tak iż powstaje w wyniku tego łańcuch kredytów, których kredytodawca konsumentowi faktycznie nie wypłaca, lecz zatrzymuje je na pokrycie poprzednich kredytów i całkowitych kosztów kredytów?

- B.4 Czy art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 2008/48/EWG w sprawie kredytów konsumenckich”) w związku z motywem 10 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie wyłącza on zastosowania tej dyrektywy nawet w przypadku kredytu, który ma wszelkie cechy kredytu konsumenckiego, gdy nie był uzgodniony cel kredytu, i gdy z wyjątkiem nieznacznej części kredytodawca przeznaczył cały kredyt na pokrycie poprzednich kredytów konsumenckich, a na zabezpieczenie uzgodniono prawo zastawu na nieruchomości?
- B.5 Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 21 kwietnia 2016 r., Radlinger i Radlingerová, C-377/14, ECLI:EU:C:2016:283, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie również do umowy o udzieleniu kredytu konsumentowi, jeżeli mocą takiej umowy część udzielonego kredytu została przeznaczona na pokrycie kosztów kredytodawcy?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2005, L 149, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum (Portugalia) w dniu 28 września 2021 r. – Vapo Atlantic SA / Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

(Sprawa C-604/21)

(2022/C 11/23)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vapo Atlantic SA

Strona przeciwna: Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

Strona zainteresowana: Fundo Ambiental, Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 pkt 3 dyrektywy 98/34/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęciem „innego wymogu”, o którym mowa jest w art. 8 ust. 1 tej dyrektywy jest objęte określenie procentu biopaliwa, jakie zgodnie z art. 7a dyrektywy 98/70/WE⁽²⁾, wprowadzonego przez dyrektywę 2009/30/WE⁽³⁾, a w konsekwencji zgodnie z celem ustanowionym w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE⁽⁴⁾, dany podmiot gospodarczy jest zobowiązany dodać do wprowadzanego do obrotu paliwa, tak jak to ma miejsce w przypadku spornego uregulowania krajowego?
- 2) Czy art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE, a konkretnie wyrażenie „z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej” należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ono przepis prawa krajowego, który określa procent dodania biopaliwa na podstawie z art. 7 a ust. 2 dyrektywy 98/70, wprowadzonego przez dyrektywę 2009/30/WE, zgodnie z celem ustanowionym w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE?
- 3) Czy postanowienia art. 4 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2009/30/WE oraz postanowienia art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1513⁽⁵⁾ należy interpretować w ten sposób, że chodzi o klauzule bezpieczeństwa przewidziane przez obowiązujące wspólnotowe akty prawne w rozumieniu art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 98/34/WE?